

Î N C H E I E R E

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecători: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Varzar Eduard,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Varzar Eduard
împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Eni Elena cu privire la
constatarea faptului încălcării dreptului pretins și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de Varzar Eduard, fiind menținută hotărârea Judecătoriei
Grigoriopol din 26 februarie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 02 decembrie 2011, Eni Elena și Varzar Eduard au depus cerere de
chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la
obligarea emiterii actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 04 octombrie 2011, în temeiul
prevederilor art. 11 alin. (1) Cod funciar, au solicitat Consiliului municipal Chișinău
atribuirea familiei nou-formate, fără plată, cu eliberarea titlului de proprietate, a
unui sector de teren cu suprafața de 0,07 hectare din rezerva intravilanului or.
Chișinău, pentru construcția casei de locuit, însă până la depunerea prezentei cereri
în judecată, cererea din 04 octombrie 2011 nu a fost examinată și nici nu au fost
informați despre admiterea sau respingerea acesteia.

Afirmă că, cererea din 04 octombrie 2011, urma a fi examinată în ordinea
prevăzută de Legea cu privire la petiționare, însă contrar acestor prevederi,
Consiliul municipal Chișinău nu a examinat în ordinea și termenul legal cererea și
nu au fost informații despre rezultatele examinării.

Relevă că, la 09 noiembrie 2011, au solicitat Consiliului municipal Chișinău
să examineze și să admită imediat cererea din 04 octombrie 2011, însă Consiliul
municipal Chișinău nu a atribuit familiei sale nou-formate un sector de teren cu
suprafața de 0,07 hectare din rezerva intravilanului pentru construcția casei de
locuit.

Invocă că, Consiliul municipal Chișinău, le-a cauzat un prejudiciu moral în
legătură cu încălcarea dreptului legal de a le fi atribuit un sector de teren pentru
construcția casei de locuit, pierderile de efort și a timpului lor la studierea actelor
legislative ce reglementează raporturile juridice apărute, la întocmirea și depunerea
cererii din 04 octombrie 2011 către Consiliul municipal Chișinău și a prezentei

cereri de chemare în judecată, necesitatea de a se pregăti pentru participarea la ședințele de judecată întru soluționarea litigiului respectiv și pierderea timpului personal destinat odihnei pentru pregătirea de ședințele de judecată respective, pierderea timpului de muncă pentru participarea în cadrul ședințelor de judecată, astfel încât volumul de muncă curent de la serviciu urmează a fi executat în afara orelor de serviciu, adică din contul timpului de odihnă.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea ca drept ilegal refuzul Consiliului mun. Chișinău de a examina cererea cu privire la atribuirea terenului din 04 octombrie 2011 și de a atribui familiei acestora sector de teren cu suprafața de 0,07 hectare din rezerva intravilanului pentru construcția casei de locuit, obligarea Consiliului municipal Chișinău de a atribui fără plată, cu eliberarea titlului de proprietate, a unui sector de teren cu suprafața de 0,07 hectare din rezerva intravilanului pentru construcția casei de locuit, încasarea de la Consiliul mun. Chișinău în beneficiul lor a prejudiciului moral în sumă de 4000 lei pentru fiecare și a cheltuielilor de judecată.

La data de 15.01.2015, Varzar Eduard și intervenientul accesoriu Eni Elena au depus cerere de modificare a pretențiilor împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la constatarea faptului încălcării de către Consiliul mun. Chișinău a dreptului lui Eduard Varzar la situația din 04 octombrie 2011 de a-i fi atribuit familiei acestuia conform art. 11 Cod funciar, sector de teren cu suprafața de până la 0,07 hectare din rezerva intravilanului mun. Chișinău pentru construcția casei de locuit, încălcare exprimată prin refuzul examinării și admiterii cererii din 04 octombrie 2011 a lui Eduard Varzar cu privire la atribuirea terenului pentru construcția casei de locuit în ordinea art. 11 Cod funciar, a încasa de la Consiliul mun. Chișinău în beneficiul lui a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de judecată (f.d. 175-178, vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol, cu sediul în mun. Chișinău din 26 februarie 2015 a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La data de 17.03.2015, Varzar Eduard a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de Varzar Eduard, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Grigoriopol, cu sediul în mun. Chișinău din 26 februarie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 iulie 2016 s-a admis recursul declarat de Varzar Eduard.

S-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Eduard Varzari împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Eni Elena cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului pretins și repararea prejudiciului moral, cu restituirea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău de un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Varzar Eduard, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 26 februarie 2015.

La 10 mai 2017 Eduard Varzar a depus recurs împotriva deciziei instanței de

apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Indică recurentul că, concluziile instanței de apel urmează a fi apreciate critic, or, conform art.8 alin.(1) din Legea cu privire la petiționare nr. 190-XIII din 19.07.1994, petițiile se examinează de către organele corespunzătoare în termen de 30 de zile, iar cele care nu necesită o studiere și examinare suplimentară fără întârziere sau în termen de 15 zile de la data înregistrării”.

Totodată, art. 12 alin.(1) al Legii prevede că „Organul sau persoana oficială cărora le-au fost adresate petițiile sunt obligate: a) să examineze petițiile, inclusiv cererile prealabile, în termenul stabilit de lege”. Contrar acestor prevederi, Consiliul municipal Chișinău nu a examinat cererea din 04.10.2011 în ordinea și termenul legal de 30 zile, adică pînă la 03.11.2011, și reclamantul nu a fost informat despre rezultatele examinării.

Mai mult ca atît, recurentul a indicat prevederile art.16 alin.(1) din Legea cu privire la petiționare, art.277 Cod de procedură civilă, art. 1 și 14 ale Legii contenciosului administrativ nr. 793 – XIV din 10.02.2000.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Prin scrisoarea de însoțire Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 09 februarie 2017 la 24 februarie 2017 (f.d.199, vol.II), însă la materialele dosarului lipsește dovada recepționării acesteia de către părți. Prin urmare, recursul declarat la 10 mai 2017 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Eduard Varzar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eduard Varzar, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Eduard Varzar.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Eduard Varzar se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru